

Ændringsforslag, der foreligge, men ganske vist er den stærkest udtalt i det Ændringsforslag, der er stillet til § 3. — Svad angaar Udvalgets Ændringsforslag til § 1, da skal jeg ikke gjøre nogen Indvending derimod. Jeg er enig med det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, saavel som med det ærede Medlem fra Ribe (Rier) i, at det maatte kan være hensigtsmæssigt at lade den, om jeg saa maa sige, mere tekniske Kontrol være hos Amtsraadet og fritage Politimestrene derfor, dels fordi Amtsraadet i Reglen kan disponere over Kræfter, der ere stiftede dertil — navnlig mere stiftede dertil end Politimestrene — og dels fordi der ellers vil kunne opstaa Konflikter, som det er bedst at undgaa, hvor det lader sig gjøre. Jeg er fremdeles enig med den sidste ærede Taler i — og det er vel den samme Betragtning, der har ledet det ærede Medlem fra Ribe (Rier) til at ombytte sit tidligere Underændringsforslag til Udvalgets Ændringsforslag Nr. 1 med et andet —, at den almindelige Forpligtelse for Politimestrene til at vaage over Kommunikationens Sikkerhed vedbliver at bestaa. Saaledes som det nævnte Underændringsforslag til Udvalgets Forslag under Nr. 1 nu foreligger, kan jeg kun yde det mit fulde Bifald. — Det Samme kan jeg gjerne sige om det af det samme ærede Medlem (Rier) stillede Ændringsforslag til Lovforslagets § 1, naar det bliver rettet saaledes, som allerede den ærede Formand har gjort, at der kommer til at staa „3die Mai“ istædfor „2den Mai“. Jeg anser nemlig Ændringsforslaget for at være baade overensstemmende med den Tanke, jeg har havt, og tillige stiftet til at forebygge Uvil, som maatte kunde opstaa. — Ei heller skal jeg gjøre nogen Erindring imod det ærede Udvalgs Forslag under Nr. 2 til § 1. Det andet Stykke af § 1, som Udvalget foreslaar at lade udgaa, er kommet ind i Lovforslaget af Hensyn til et ganske specielt Tilfælde, hvor der var Færgesart over et Vandløb, men kun Færgesed paa den ene Side. Efter imidlertid at have undersøgt Sagen nærmere som Følge af den Anledning, Udvalgets Forslag har givet mig, maa jeg erkjende, at Bestemmelsen kan undværes, og jeg har derfor selvfølgelig ikke Noget imod, at det andet Stykke af § 1 udgaa. Dog kan jeg ikke negte mig selv den Fornøielse at udtale, at det ser ud, som om Amtsraadene, naar de virkelig praktisk faae Indflydelse paa Færgesættet, ville tage sig noget mere af det, end det ærede Udvalgs Medlemmer synes at forudsætte. Sagen er nemlig den, at paa det paa-gældende Sted, nemlig Aggersund, have Amtsraadene paa begge Sider af Færgeløbet uden nogen dem paahvilende Forpligtelse taget sig af Sagen ved at bygge Broer hvert paa sin Side. Jeg nærer derfor heller ikke nogen Uvil om, at den Frygt, som Udvalget synes at nære, ikke vil stadfæstes i det praktiske Liv, naar Amtsraadene

virkelig faae en afgjørende Indflydelse paa disse Forhold. Maa jeg tiltræder ogsaa Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 2. — Heller ikke imod Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 3 skal jeg gjøre nogen Indvending. Jeg har ved disse Ord „paahvilende Forpligtelser“ nærmest tænkt paa Tilsynet saavel som ogsaa paa Forpligtelsen til at approbere Tarter og deilige; men jeg erkjender, at disse Ord overmaade godt kunne undværes, og for saa vidt man ogsaa deri har villet se en Fare, skal jeg gjerne raffe Saanden til, at denne tilsynsladende Fare fjernes. — Der er til samme Paragraf, nemlig § 2, stillet et Ændringsforslag af det ærede Medlem for Ribe, der selv har betegnet det som en ren Redaktionsændring, og heller ikke det kan foranledige nogen Modstand fra min Side, saa meget mindre, som jeg tror, at den foreslaaede Redaktion er rettere end Lovforslagets.

Jeg kommer nu til § 3 og de Ændringsforslag, som dertil ere stillede, og jeg kunde for saa vidt gjerne henholde mig til de Bemærkninger, som ere fremkomne fra de ærede Medlemmer, der have stillet Ændringsforslag til denne Paragraf; det er netop de Forslag, som ærede Medlemmer have stillet, der have foranlediget mig til at tage det af mine Ændringsforslag, der ikke er bortfaldet af sig selv, tilbage, fordi det er overflødig. Jeg vil dog sige, at naar jeg havde stillet Forslag om, at Ordene „paahvile Udgifterne ikke Amtsrepartitionsfondene, men der“ skulde udgaa, var Grunden den, at disse Ord efter min Formening ikke ere ganske klare. De kunne nemlig læses paa to Maader, alt eftersom man lægger Oftertrykket paa „paahvile“ eller paa „Amtsrepartitionsfondene.“ Dersom Meningen er den, at man vil sige, at Udgifterne paahvile ikke Amtsrepartitionsfondene, da er det en Udtalelse, jeg aldeles bestemt maa modsætte mig, thi, om de end ikke legalt paahvile disse, saa kan man paa den anden Side med lige saa fuld Føie sige, at de heller ikke paahvile Statskassen, og følgelig bliver der ingen anden Udvei end den, Udvalget selv har foreslaaet, at man maa forhandle om, hvorledes de fornødne Udgifter skulle dækkes. For saa vidt man derved har villet værges Amtsrepartitionsfondene for en fornøiende Dubflab fra Lovforslagets Side, maa jeg anse det for ubegrundet, og, naar Meningen fra begge Sider er den, at der ikke i noget væsentligt Punkt skal ske nogen Forandring i det Bestaaende, saa maa jeg ligesom de Herrer, der have stillet de andre Forslag angaaende dette Punkt, anse Ordene for at være unødvendige, og det er af den Grund, at jeg havde tilladt mig at stille et Ændringsforslag, for at det ikke skulde faae Stær af, at, naar disse Udgifter ikke paa hvilede Amtsrepartitionsfondene, maatte de paahvile Staten. Det kan jeg paa ingen Maade erkjende, og jeg vil i alt Fald neblægge Indsigelse derimod. Jeg tror, at Forslaget, saaledes som det er stillet